Số báo này thuộc tập HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CUỘC THI HẰNG THÁNG
của «Đuốc Nhà Nam» tổ chức
15.000 đ. thưởng mỗi tháng
Phiếu dự thi Đợt I tháng 3.69 đã chấm dứt đăng trên báo.
18 giờ 30 THỨ SÁU 25-4-1969 :
SẼ KHÓA SỔ
Ngày chấm thi và tuyên bố kết quả sẽ loan báo sau khi khoá sổ
CHUẨN BỊ DỰ THI ĐỢT II THÁNG 4-69

Số này : Ký-ức của TRẦN-TẤN-QUỐC nhân ngày
GIỖ 22 NĂM CHÍ-SĨ HUỲNH-THÚC-KHÁNG

ĐUỐC NHÀ NAM

Năm thứ nhì — Số 91 THỨ BA 22.4.196 Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC
Trụ-sở : 4 Nguyễn Văn Thỉnh - Saigon Ngày 6 tháng Ba (thiếu) Kỷ-Dậu 4 tr. 5đ. Điện-thoại 20.857. — Hộp thơ 804

Ngay sau khi chương trình « Tập hợp các chánh đảng » của Tổng Thống thực hiện

CHÁNH-PHỦ CÓ THỂ CẢI-TỔ SÂU RỘNG

Tuần báo Mỹ tiết lộ :

HƠN 3 SƯ-ĐOÀN CỘNG-QUÂN ẨN TẠI CAM-BỐT

Đường mòn Hồ chí Minh có đoạn bằng... xe lửa

NỮU ƯỚC (AP).— Tuần báo Time số ra hôm chúa nhựt cho biết : «Các nguồn tin tình báo Ngũ giác Đài tin rằng hiện có hơn ba sư đoàn Cộng quân hoạt động xuất phát từ Cambốt,

Một đường xe lửa

Tờ báo Time» lần thứ nhứt, quân B.M. đã khám phá ra một con đường xe lửa của cộng quân xây đắp, con đường sắt nầy là một phần của hệ thống đường mòn Hồ Chí Minh chạy xuyên Ai Lao chạy đến biên giới cực Tây Bắc của Việt Nam Cộng Hòa.

Đây là một phần của một hệ thống trại và đường chuyển vận mà Cộng sản đang thiết lập ở Lào và Cam bốt và điều nầy đã gây sự lo ngại trầm trọng cho các nhà nghị lãnh đạo chánh phủ liên các tướng lãnh.

10 căn cứ Cộng quân

Báo Time viết tiếp là có ít nhứt là mười căn cứ cho những sư đoàn

Xem tiếp H trang 4

HÌNH TRÊN : Hai hàng thủ trong vụ mưu sát Thủ tướng Trần-văn-Hương. Tên DÜNG (tức Cao tự Hương) mặc áo phụ. Biệt đội Quân thủ khẩu Colt 11, 45 và tên CƯỜNG là kẻ ; là phu đẩy xích lô chở mìn dành hướng đề nhắm vào xe của Thủ tướng đây ra chặn đầu cho nổ...

(Ảnh riêng của ĐNN)

VÀO CUỐI THÁNG 5 HAY ĐẦU THÁNG 6-1969 để các yếu nhân chánh đảng tham chánh

« Phong trào Quốc gia Cấp Tiến » được chú ý sau buổi lễ ra mắt sáng 20-4-1969

Trong ngày chúa nhựt có hai chánh đảng tổ chức lễ ra mắt «Phong trào Quốc gia Cấp tiến» do 2 Giáo sư Nguyễn văn Bông và Ng. ngọc Huy chủ tịch và Tổng thư ký tổ chức tại rạp Thống nhứt Saigon. Riêng «Liên minh Dân tộc Cách mạng Xã hội Gia định» làm lễ ra mắt tại rạp Đại Đồng đường Nguyễn văn Học Gia định, trong phạm vi tỉnh.

Hôm qua, nguồn tin ngoại quốc AP nói về sinh hoạt đảng phái tại miền Nam. Theo đó, sau khi kế hoạch tập hợp các chánh đảng của T.T Thiệu được thực hiện thì chánh phủ sẽ cải tổ để một số chánh khách có thể tham gia nội các.

Nhà đương vụ thì để là sự tiến triển đi nhiều đa chánh tình người đều bối. Nhờ lại, vực dậy Tổn thư ký Phủ Tổng thống cho biết, chương trình của Tổng thống tiến hành tốt đẹp nếu có thể thực hiện vào giữa tháng năm tới. Như vậy, rất có thể chánh phủ sẽ cải tổ vào cuối tháng 5 hoặc đầu tháng 6-1969.

«Phong trào Quốc gia Cấp tiến» được các nhà quan sát chánh trị chú ý với cảm tưởng tốt sau buổi lễ ra mắt của chánh đảng sáng hôm 20-4.

Vài yếu nhơn PTQG CT có thể được mời tham chánh

SAIGON (AFP).— Việc tập hợp các đảng phái do Tổng thống Thiệu đề xướng, đã được thể hiện sáng chúa nhựt với lễ ra mắt của « Phong trào Quốc gia Cấp Tiến » một phong trào « dồi lập chánh chánh.

Xem tiếp O trang 4

Miền Trung đang tiến lần trên đường an ninh

TỪ 3 SƯ-ĐOÀN, Cộng-quân chỉ còn 2 Trung-đoàn ở mặt trận « B.3 »

NHA TRANG (AP).— Bộ Tư Lịnh tối cao của Cộng quân ở Hanoi chưa hoàn toàn bỏ rơi vùng Cao Nguyên, mặc dầu mặt trận «B 3» đọc theo biên giới Cam bốt được xem vẫn là chiến trường chính.

Hai năm trước, cộng quân đã [illegible] đến ba sư đoàn bộ binh bên

Xem tiếp R trang 4

Hồi 8g50 chiều thứ hai 21.4.69

Phi cơ chở phái đoàn nghị sĩ và Dân Biểu NGỘ NẠN ở Vũng Tàu

Vào phút chót, ĐNN nhận được tin chiếc phi cơ chở phái đoàn Nghị sĩ — Dân biểu vừa cất cánh tại Vũng Tàu đã rơi xe bị rớt. Tai nạn xảy ra hồi 8g50 chiều Thứ Hai 21-4-69.

Dường như có vài Nghị sĩ và Dân biểu bị thương.

Hội người Mỹ Dân chủ ADA

Đòi triệt thoái 250.000 quân Mỹ cuối năm nay

Xem tiếp G trang 4

TRONG ĐÊM 20 RẠNG NGÀY 21-4-69

BA PHI-TRƯỜNG Đà Nẵng, Nha Trang, Vĩnh Long bị pháo kích 33 quả 122ly

8 thường dân chết, ngót 20 bị thương

SAIGON (21.4) : Bước sang ngày thứ 56 trong đợt tấn công bằng pháo kích của Cộng quân, người ta ghi nhận là trong đêm 20 rạng ngày 21.4 Cộng quân pháo kích các địa điểm trên toàn quốc đa số bằng hỏa tiễn 122 ly.

1.— Phi trường Đà Nẵng (Quảng Nam) và vùng phụ cận của

Xem tiếp N trang 4

ĐẶC BIỆT của ĐUỐC NHÀ NAM

VỤ MƯU SÁT Thủ-tướng HƯƠNG với nhiều chi tiết KẾ-HOẠCH ÁM SÁT

III — 5 Đặc công bố trí tại 5 địa điểm chặn đoàn xe với 2 hộp chất nổ, xích lô chở mìn và súng Colt 11, 45 Nhiệm vụ của mỗi đặc công

của Bbpv HỒ-TRỨC-DƯƠNG

III.— Nhắc lại, nhóm đặc công V.C đã liên tiếp hoạt bí mật vào 2 sáng 3 và 4-5-69 tại 2 quán ăn ở gần rạp Đại Đồng (Quận III) và gần rạp Olympic (Quận nhì) để thực hiện hai công tác quan trọng ám sát Thủ tướng Trần-văn-Hương và tướng Nguyễn-văn-Kiêm (Xem lại 2 bài trước).

Phiên họp quyết định

Hôm sau, thứ tư 5-4 nhằm ngày 17 tháng Giêng ta, chúng lại họp lần nữa quanh một xe bán phở cạnh rạp Đại Đồng.

Chúng bắc đầu buổi họp đến 11 giờ rưỡi mới thấy tay trưởng khu có quyết định... nhóm là việc phân nhiệm cho mỗi tên.

Cố mặt trong phiên họp quan trọng nầy gồm 6 tên trong số 17 vụ Đặc công V.C. Đó là : Cường, Dũng, Hồ, Trác, Tựu và Tài.

Riêng tên Sinh, không có mặt. Hắn ở nhà soạn sẵn dụng cụ và vật liệu, như súng đạn, chất nổ để đồng bọn đến nhận lãnh đi thi hành.

Xem tiếp U trang 2

Quần vợt cúp Davis

NHỰT vào chung kết với VN. CH.

KHU A CHÂU

ĐÔNG KINH 20-4 (AFP) — Các đấu thủ Nhựt bản Jun Watanabe

Xem tiếp Q trang 4

Ở NHA TRANG VỀ

Đại-sứ Bunker đến yết-kiến TổngthốngVNCH

SAIGON (21-4).— Người ta Tòa đại sứ Mỹ cho biết :

Hôm qua, 20-4, sau khi rời T.T dự ngày đại hội Không Quân ở Nha Trang, vị đại sứ Huskly tại VN. ông Bunker đã đến dinh Độc Lập để yết kiến Tổng Thống VNCH.

Cuộc tiếp xúc giữa 2 nhân vật quan trọng này diễn ra từ 16 giờ đến gần 17 giờ thì chấm dứt.

Vài giờ trước đó, tại trường Võ bị Đà Lạt, Tổng thống VNCH đã đến thăm và khen ngợi sinh viên sĩ quan trong dịp mãn khóa.

Người ta cho rằng tại đây có vào lượng 52.000 Việt Cộng và Bắc Việt có vũ trang chống cự lại với 389.000 quân Mỹ, Đại Hàn và VNCH của lực lượng vệ trang đồng minh.

Vụ 2 ân mạng ở Vườn Chuối Bàn Cờ

Hai bà cháu người dầy máu ngồi dựa tường trong khi chiếc radio tại nhà còn mở lớn

SAIGON, 24-3 (L.T.H) — Sau đây là những chi tiết mới thu được được trong vụ cướp của giết người tác bạo hồi hơn 11 giờ trưa ngày 17-4 mà nạn nhân là hai bà cháu Lu Ngân và Lu Chơn Hà ở số 6/14 đường Vườn Chuối.

Chồng bà cháu hàng chúc bà Lu Ngân là Trần Chánh 53 tuổi cai thầu, đã vắng nhà 20 năm nay mà không có con.

Ô. Trần Chánh cho biết, lúc 11giờ 45 bà cháu cùng tôi trở về thấy nhiều người lối xóm ba trước nhà, ông Chánh cảm thấy là chuyện chẳng lành xảy đến cho gia đình bà.

Ông vội sở cửa vào nhà thì không [illegible] và chạy đến cả Công đồng lu ở xuống bếp : xem nhà tầu và ở kế tiếp thì ông lại gặp thì thấy vợ và dì ông chàu gối bên bàng đương người đầy máu ngồi « Ki dựa tường.

Ông ngồi thực xuống và người vợ và chầu thấy vợ cho thở, đang vội đưa vợ ngay đến Bệnh

Xem tiếp D trang 4

LẬP-TRƯỜNG

MỘT LOẠI KHÍ-GIỚI vô song của dân Việt

Dịp chủ tọa « ngày Đại hội không quân 1969» và cũng là lễ tiếp nhận số phi cơ phản lực A. 37 do Hoa kỳ viện trợ cho VNCH, tổ chức tại Nha trang hôm 18-4, Tổng thống Nguyễn văn Thiệu đã đánh phấn lớn của bài diễn văn khai mạc đề nhắn gửi nhân dân và chánh phủ các quốc gia Đông minh, trước hết là nhân dân và chánh phủ HoaKỳ Tổng thống tuyên bố đại ý :

Thế giới tự do, trước hết là Hoa kỳ hãy giúp đỡ VNCH đối đáo phương tiện chiến đấu lẫn phương tiện xây dựng để cho chính nhân dân VN dân dân tự dấm nhận lấy nhiệm vụ của mình trong việc chiến đấu bảo vệ tự do và cũng để làm tròn nghĩa vụ đối với cộng đồng Thế giới Tự do.

Tổng thống Thiệu nhấn mạnh rằng trước sống xâm lược bạo tàn của C.S. với quyết tâm bảo vệ tự do cho một phần đăng kể của thế giới, Nhân dân và Quân đội Việt Nam ngày nay tưởng không cần vũ trang thêm tinh thần và ý thức nữa, mà chỉ mong được Thế giới Tự do giúp đỡ đầy đủ phương tiện để chiến đấu ngăn chặn Cộng sản xâm lược và duy trì hòa bình hữu hiệu tại phần thế giới này.

Tổng thống nói : « Tôi tin chắc rằng quí vị cũng như toàn thể thế giới đã hiểu rõ nhân dân VN chúng tôi muốn gì ? Nhân dân VN chúng tôi muốn sống tự do và tiến bộ trong một nền hòa bình bảo đảm, Nhân dân VN không muốn sống trong độc tài và nô lệ, chỉ vì đó mà chúng tôi quyết tâm chiến đấu bảo vệ tự do để có tiến bộ và để có hòa bình bảo đảm.

Trong một đoạn khác của bài diễn văn, Tổng Thống Thiệu còn cho biết thêm có người đã xuyên tạc cho rằng chúng ta chỉ ngồi không thụ hưởng, để quân đội Đồng Minh phải chịu đựng gánh nặng trong cuộc chiến đấu nầy hay ngược lại, họ phủ nhận sự hy sinh của quân đội Đồng Minh trên phần đất nầy.

Thật ra, theo lời Tổng Thống, trong năm 1968 quân ta kể cả Cảnh Sát và Nhân dân tự vệ đã hy sinh 33.736 người thì Quân lực Đồng Minh chỉ hy sinh 15.976. người Và chỉ riêng trong 3 tháng đầu năm 69, Quân đội ta đã hy sinh 5.571 người, và Quân đội Đồng Minh hy sinh 3.417 người.

Trong khi đó, Cộng Sản bị thiệt hại đến 73.000 người. Vẫn theo lời Tổng Thống Thiệu thì chính vì không thể chiến thắng chúng ta, nên Cộng Sản đã xoay qua sách động trong tâm lý quần chúng Hoa Kỳ và dư luận thế giới.

Chúng ta thành thật chia sẻ với Tổng Thống VNCH sự phiền toái đến bực mình trước những luận điệu xuyên tục của một số người dự cuộc cảm thấy đến lúc phải... rút vai ra.

(Xem tiếp trương 4)

TRẦN-TẤN-QUỐC

« THANH NIÊN TRƯỚC HIỆN TÌNH ĐẤT NƯỚC »

CUỘC HỘI THẢO SÔI NỔI tại Viện Đại học Cânthơ

Cuộc hội thảo không đưa ra một thông cáo hay tuyên ngôn gì cả !

CẦN THƠ (21-4).— Sau hai ngày hội họp, khóa hội thảo về «Thanh niên trước hiện tình đất nước» đã kết thúc hôm qua và các hội thảo viên đã đồng ý không đưa ra một bản thông cáo hay một nhận định nào cả.

Lúc 22 giờ 30 tối 20/4 một bản thông cáo đã được soạn thảo và đọc trước hội trường nhưng các hội thảo viên đã phản đối, vì nhiều người không đồng ý về bản thông cáo nầy. Một cuộc tranh luận sôi nổi đã diễn ra sau đó, vì có hội thảo viên cho rằng ban tổ chức đã thiếu dân chủ khi soạn thảo mà không có ý kiến của hội thảo viên.

Đến 24 giờ, sau khi thảo luận, Ban tổ chức tuyên bố không đưa ra thông cáo nữa mà chỉ tóm tắt lại nội dung các buổi hội thảo và đề nghị thành một phái đoàn gồm 10 hội thảo viên theo dõi.

Tường nên nhắc lại, khóa hội thảo trên khai mạc ngày 19-4 vừa

TẠI HÀN QUỐC

Lực lượng L.H.Q đặt trong tình trạng « báo động khẩn cấp »

HÁN THÀNH 20/4 (AP).— Nhật báo bán chính thức «Shinmoon» tại Hán Thành hôm thứ Hai loan báo rằng lực lượng Liên Hiệp Quốc tại Hàn Quốc đã được đặt trong tình trạng báo động khẩn cấp từ khi Bắc Hàn bắn hạ một phi cơ trinh sát của hải quân Hoa Kỳ.

Báo này cho biết quân đội Đại Hàn không bị liên hệ vì lệnh báo động mới nầy.

Liên Hiệp Quốc tại Hàn Quốc đã được thông tin hoàn về tin nầy.

Quân vợt cúp Davis

Lực lượng của Mặt Trận

Hàng thông tấn trên cho biết đã lấy tin nầy từ cơ quan tình báo

Xem tiếp K trang 4

Cambốt cũng có Mặt Trận Giải phóng

DỰ ĐỊNH LẬP CHÁNH PHỦ lâm thời trong mặt khu

MTGP Cambốt do 2 Việt Cộng làm cố vấn và có căn cứ huấn luyện bí mật tại Nam V.N ?

NAM VANG 20-4 (Reuter) — Thông tấn và Cambodge hôm qua tố cáo là bọn phản loạn Cộng Sản dự định thành lập trong tương lai gần đây, một Chính phủ lâm thời của Mặt trận Giải phóng Cambodge trong vùng cực Tây Bắc của Cambodge

Xem tiếp L trang 4

TIN GIỜ CHOT

Quân Trường LamSơn

Khánh Hòa bị Pháo kích ở CÀ MAU !

8 người chết 60 bị thương

—o—

SAIGON (21-4) : Nguồn tin quân sự cho biết : Vào lúc 2 giờ sáng thứ hai 21-4, Cộng quân bắn số số quả đạn súng cối 82 ly và hỏa tiễn 122 ly vào Trung tâm Huấn luyện Lam Sơn tại 14 cây số phía Bắc thị xã Nha Trang, thuộc tỉnh Khánh Hòa.

Nguồn tin nầy không công bố con số thiệt hại là bao nhiêu vì đây là tin quân sự nên chỉ có thể nói được rằng « tổn thất tương đối nặng ».

Tại Cà Mau

Người ta, nguồn tin nầy công cho biết là vào lúc 1 giờ sáng, Cộng quân đã bắn 25 quả đạn không rõ loại và 2 quả đạn B40 vào Trung tâm Chiêu Hồi và cơ sở bình chánh tại phía Nam tỉnh ly Cà Mau (tức Ấp Nước) Tin sơ khởi cho biết có 8 người chết và 60 người bị thương (số nầy có 1 bình chánh và 1 (Đặc Phương Quân).

Con số tổn thất tại Lam Sơn

Tờ báo Anh ngữ Saigon Daily News, tin tức sơ khởi (chưa được xác nhận) cho biết sau cuộc phản kích Trung Tâm Huấn luyện Lam Sơn, có 35 người chết và 170 bị thương.

Nhân ngày giỗ 22 năm cụ Huỳnh-thúc-Kháng

LÀNG BÁO BỊ TÀN SÁT VÌ... CÁI CHẾT CỦA CỤ HUỲNH

Tuần lễ lịch sử của báo chí Saigon 21—26-4-1947

Ký ức của TRẦN TẤN QUỐC

Thời gian qua mau. Mới đó, đã tròn 22 năm.

Tuy thời gian dài nhưng kỷ ức người làm báo chưa phai mờ. Ngày 21 tháng tư năm 1947 và những ngày kế tiếp, khi nhớ lại, như mới hôm nào đây. Bao biến cố dồn dập dính liền nhau từ 21 đến 26-4-1947 đã khắc sâu vào trí nhớ của những chứng nhân thời đại.

Hôm ấy, vào trưa thứ năm 24-4-1947 nhằm Mùng bốn tháng Ba năm Đinh Hợi. Một tin khẩn cấp và vắn tắt đưa đến mỗi tòa soạn báo chí Việt ngữ ở Saigon : « Cụ Minh Viễn Huỳnh-thúc-Kháng, nguyên chủ nhiệm báo Tiếng Dân (1927-1943) tạ thế ngày 21-4-1947 tại tư thất ở Quảng Nam, hưởng thọ 71 tuổi. » Mỗi tòa soạn đều chuẩn bị viết bài «Khóc cụ Huỳnh, một chí sĩ đáng kính, một nhà báo VN tiền bối ».

Kế, một tin khác cũng khẩn cấp—dùng là thơ mời — với nội dung cũng vắn tắt : «thân ái mời các đồng nghiệp có chân trong «Liên hiệp ký Dân chủ Nam Bộ» đến dự phiên họp bất thường vào 15 giờ chiều nay tại trụ sở của đoàn thể. Để tài thảo luận : «Về cái chết của chí sĩ Huỳnh thúc Kháng một bậc dân anh của làng báo Việt nam».

(Xem tiếp trang 4)

ĐUỐC NHÀ NAM của VIỆT-LÂNG-QUẬT

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Đột từ trên đột xuống

Người ta đã nói nhiều đến kỷ luật quốc gia.

Nếu có một anh «dân ngu khu đen» nào ngớ ngẩn hỏi : «Kỷ luật quốc gia» là cái chi chi, người ta sẽ trả lời thẳng vào mặt anh ta : kỷ luật quốc gia là anh phải đóng thuế anh phải làm bổn phận công dân mà đi quân dịch, anh phải... hàng trăm thứ nữa, và thác nào cũng trừng phạt với Hiến pháp với luật lệ.

Nếu anh «dân ngu khu đen» còn chậm hiểu người ta sẽ giải thích thêm : kỷ luật quốc gia... thì dụ như luật đi đường Anh đi ra đường, anh phải đi ở bên tay mặt, chớ không được ngang đường hay tự do mà đi "ăn trái !

Ôi ! Kỷ luật quốc gia quả thật thiêng liêng. Không có nó quốc gia sẽ loạn, xã hội sẽ nát và chế độ sẽ sụp đổ.

Nhưng làm sao cho mọi người dân đều tuân theo kỷ luật quốc gia, điều đó không phải để Người ta hô hào đã nhiều, cớ sao vẫn còn người trốn thuế, trốn lính, vẫn còn kẻ đi đường chạy lẫn đã gây tai nạn ?

Lý do là nạn... đột từ trên đột xuống. Trên mà không có trật tự, tất nhiên dưới phải loạn.

Kỷ luật quốc gia là một thứ không thể chỉ ép buộc mà xong. Nó cần phải có sự tự giác, sự làm gương. Kỷ luật quốc gia phải thi hành từ trên xuống dưới chớ không phải từ dưới lên trên.

Xem tiếp W trang 4

ĐIỀU TRA

Vụ án mạng vì tình tại nhà thuốc Kim Mai

Vì sao tôi giết vợ?

(là nữ dược sư KIM ANH)

Lần đầu tiên, Đặng-văn-Chính thố lộ tâm sự của một người chồng yêu và ghen

(Tiếp theo) — của Đbpv ANH HẢI

Từ đó, Kim Anh vẫn đi đi, về về, không nói với Chính lời nào và cũng về ngủ chuyện giường với người mà trước kia Kim Anh đã nhứt quyết bảng thơ : « Dầu anh có vợ, có con, tôi cũng yêu anh, chớ việc anh có nhân tình mà nghĩa gì! ».

Vâng. Chồng thanh niên đã được Kim Anh chọn lựa để bắt chấp ý kiến của cha mẹ để gần thân xác lần tâm hồn nàng, cho gả, ngày nay, sao thói gian hiểu biết mau quá nhiều, chẳng đã bị vàng lành đem đến rồi khinh ra mặt!

Chạm một thau tại nhà, Kim Anh cũng không đến nỗi tới Chính. Nếu có nói chăng thì suốt tháng trời đi, chịu đựng cảnh cha vợ khinh khi ra mặt. Ông tự lấy tiền bạc, của cải do Chính tạo ra để sắm mà chăng cần nói vào một Chính.

Như điều thoại, ông cũng tỏ vẻ không muốn cho Chính xớ đụng Bảo giữ của Chính, thì ông thản nhiên đưỡi đi mà chẳng nói với Chính nửa lời ông đem chiếc ghế bố ra nằm ngay bên giấy của Chính. Như vậy cho làm ăn gì được nữa?

Chịu đựng không nổi, Chính quyết định tìm 1 lối thoát. Một bên Chính đi cho Bà Cả biết, lựa mưu mượn Đức Mẹ thật đẹp.

Đến ngày 24-3-69, Chính mang tượng Đức Mẹ hiển tu lấy dếu biểu cho bà vợ cả tại K. Anh.

Dịp ấy, Chính nói ra, xin mẹ vợ giúp đỡ bằng cách cầu nguyện cho Đức Mẹ hàng cứu giúp phù hộ Kim Anh và giúp nàng sớm trở về sum họp với Chính.

Thấy lòng đạo con rể, quả 1 tấm thà, bà cũng tội nghiệp và hứa sẽ cố gắng làm sao cho Kim Anh hồi tâm về sum họp với Chính.

Đến chiều hôm sau, 25-3, quả nhiên, Kim Anh trả về. Vừa trông thấy vợ, Chính vội vã nói dối:

— Em đi đâu về vậy?

— Qui nhơn, Rồi cô gì không?

Tuy đã được người cha vợ hứa hẹn đã gặp Kim Anh ở Đề-ku song Chính cũng lo đi. Để vợ nói sao mình hay biết vậy. Cho nên Chính hỏi tiếp:

— Có gì lạ người Qui Nhơn không em?

Kim Anh không trả lời, Mẹ vợ (dì ghẻ của Kim Anh cũng không phải người mà Chính vừa tặng tượng Đức Mẹ) bèo xen vào nói chuyện với Kim Anh cho bầu không khí bớt nặng nề:

— Nè, Kim Anh, con nên ở nhà bán tiệm với mẹ, chớ không ai coi sóc thì một mình mẹ làm không xuể.

Kim Anh vẫn im lặng bỏ vào trong Bà vội chạy theo kéo Kim Anh vào phòng khóc lóc nài nỉ nàng ở nhà coi sóc chứ thuốc vớ. bả.

Bà than 1 mình cực quá, lại bị Kim Anh bỏ rơi chẳng bà vậy là hiu. Bà cho đọa nếu Kim Anh không ở nhà, bà sẽ uống thuốc ngủ mà tự vận Kim Anh vẫn phớt tỉnh.

Dù sao cũng vợ chồng cũ

Sau đó, vợ chồng được sẽ L.Kl đến bàn với Kim Anh việc bỏ bằng lòng sang nhà thuốc gác « Vô vân Hòa ».

Chính khóng rõ câu chuyện giữa 2 người vợ với Kim Anh ngả ngổ về đâu mà chỉ thấy, sau khi vợ chồng khách ra về Kim Anh chụp lấy đoạn thân áo Tazi để đi.

Chính chạy theo ra đường nắm nỉ Kim Anh ở lại. Bà mẹ kế của Kim Anh vội nắm lấy tay Chính kéo lại.

— Thay kệ nó, Nó muốn đi đâu thì để nó đi đi! Một chiếc Taxi tới rồi. Kim Anh đón xe đưng lại. Nàng bước vội lên, đóng cửa xe thật mạnh. Chính vội sức lực có thừa kéo cửa chẳng vào ngồi bên vợ Taxi bắt đầu lăn bánh, Kim Anh lạnh lùng nói với tài xế.

— Sargon!

(CÒN TIẾP)

VC. lại pháo kích vào quận *Nhà Bè* và một vài nơi khác

—o—

SAIGON 20-4.— Cộng quân trong ngày đã thực hiện 28 hoạt động 19-4 pháo kích, phá hoại, tấn công gây cho một người chết và 14 người bị thương.

Các hoạt động đáng kể được ghi nhận tại Gia Định lúc 21 giờ 45 đêm 19-4, Cộng quân đã bắn bốn 1 ái bắn tiền 122 ly vào hai sở vùng 2 cây số Nam Quan Nhà Bè (Gia Định) cách Saigon 12 cây số về phía Đông Nam.

Cuộc pháo kích này không gây thiệt hại gì.

Tại Phước Long, Cộng quân pháo kích 15 quả bắn tiền 122 ly vào tỉnh ly Phước Long vào hồi 2 giờ 25 sáng 20-4 làm cho năm binh sĩ Việt Nam bị thương.

Tại Khánh Hòa, không một trong đội Cộng quân tấn công trụ sở 84 Ninh Lộc tại 5 cây số Nam Ninh Hòa (313 cây số Đông Bắc Saigon lúc 23,45 đêm 19-4. Trung đội Nghĩa quân, các cán bộ Xây dựng Nông thôn, và Nhân dân Tự vệ xã đã chống trả mãnh liệt.

Tuy nhiên, lực lượng đều trở bị tấn thất trong binh, người ta chỉ có thể thương thiệt bên thường, chứ thường dân khác bị thương cùng một nhà đều bị chạy.

Một Trực thăng không lồ Hoa Kỳ *bị trúng đạn rơi tại An Hòa*

SAIGON 20-4.— Một trực thăng khổng lồ loại CH 46 Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ lúc 15 giờ chiều 19-4, đã trúng đạn phòng không Cộng quân rơi xuống ấp vực 18 cây số Tây Tây Bắc An Hòa trong tỉnh Quảng Nam.

Chiếc trực thăng phát nổ và cháy hủy, tất cả sáu nhân viên phi hành đoàn đều bị tử thương.

Phát ngôn viên quân sự Hoa Kỳ cho biết, các trực thăng vũ trang Hoa Kỳ trong các phi xuất chiến đấu yểm trợ bộ binh hoạt động rất các trên bốn vùng chiến thuật ngày hôm qua đã tiêu cộng phá hủy 70 cơ sở Cộng quân và bắn chìm 29 xuồng địch.

Phi cơ ý thám dự các phi xuất nói trên cho biết nhận có 18 chiếc Cộng quân đã bị phá cơ ấy kích từ thường, ba tiếng nổ phụ và 28 đám cháy đã phát ra từ các vị trí Cộng bị trực thăng vũ trang oanh kích.

Đây tai vách mạch rừng

CÓ NGÀY HỌ CHỬI CHA MÌNH

Lại có điện thoại lắm... đích danh tới về làm như trong truyện Tàu, mỗi thì ông Tướng ra trận là đời cha được cấp đến thì thế gì họ gì đó và ở đây, người đến giấy oai về hỏi...

— Đ.T. đã tế hồ Ngọc Long và Tao... Dân Biểu XYZ. đây. Cho mấy hay nhé, tại sao thay chưa đến phái « Xì nhu cầu lắp » và cũng không sỉ thăm người đề nghị của mấy mà đi hội kiến với Tổng trưởng nào hết. Tụi mấy có quyền MỚI hay « Bảo » gì? Tụi mấy cũng muốn xuống tay và mấy đã hay vụ tụi nầy sẽ đâu... Ngoại trưởng Thành đã « vô » đông tế về Thủy điển chưa? Ê! Tụi mấy cũng ngon lành, chưa « Xếp bom » đầy nghe mấy...

— Rồi đây giấy nên mấy, làm mình ở chết có người lỡ tai nghe mà không ngờ được một tiếng trả lời và tối bắt nhỏ đến bắt liền «Sẽm chỉ cái tế lê phép» của Trần văn Trạch mà ngực cười...

Vì cái điện nầy có ngày họ quay điện thoại đến và... Chính cha mình cũng phải nhận là mình đã tế!

Tuy nhiên nghề nghiệp bắt buộc không chỉ mình đã biết khuyên các ông DB nên có cương có nhu thì mình cũng có vui có buồn : bởi vì đã là đã ra cho mọi người là... răng chịu.

Nhưng thằng tôi vẫn phơn phớt: Em ơi, vì mình và bạn đọc thấy trên báo CT cho hay : «Dân biểu lúc nầy lười quá là họ trốn đi đâu mà không bao giờ có đã tức sẽ đề biểu quyết các vấn đề quan trọng và trong phiên họp Khoáng đại vào ngày 22-4 tới đây. HV quyết sẽ «Xin tỉnh» các DB lười không chịu đi họp đó.

Vậy thì, bộ đng DB XYZ nầy muốn «hỏi» NL tối hay sao cho và mình cũng sẵn sàng chờ xem, ông Ngoại trưởng Thành có «quyền hơn» Ông Thủy điển hơn quan mà đích cần và bắt đi đánh quốn vợt luôn. coi ai làm chi nổ!

BÀ CON XA, SAO HƠN XÓM GIỀNG GẦN

Có điều, thằng Lâm đòi cho đó đó mà. NL tôi phải tìm biết, quả ông DB đó: Ngoại trưởng Thành ra HV để «xin» cái vụ gì đó?

Thì lại tế ra cũng là cái vấn đề đã có rồi mà đó, nếu không muốn nói là có như Hai phó tướngChâm ở làng Kỷ tuy nhiên theo ông Khiếu thương Kế thì HV quyết đi một đường bay bướm là lướt với ông Ngoại Thành lần nầy là để hỏi...

— ?! Tại sao ông bà Kế cho Hà Nội qua mặt Saigon, trong cái vụ đặt vấn phòng Đại diện VNCH tại Stockholm...

Vì nghe nói tháng Thủy Điển đã bằng «chịu chơi» với mình từ lâu rồi mà mình còn chần chờ, nên thì BV đã phòng tay trên đó...

Tá! Tá! Tá! Là phải làm bởi Bộ Ngoại Giao ta bề bối để mất đi một cơ hội bằng vàng.

DB Kế là người chủ trương vụ tế khó mà, cho nên cho biết là chính ông đã cùng đa từ A đến Z. Tuy rồi qua Mỹ, ông cho rằng các Tòa Đại sứ Ngoại quốc ta đã đầy, tuy rồi những điều tế mà cũng có những điểm đã làm cho ông chẳng hài lòng.

Và cái điều mà ông DB Kế vừa kể trên đó là nhơn trả lời cho một cuộc phỏng vấn của một nhựt báo ở Saigon đã rồi thì thầng nhà báo lại đặt thêm câu hỏi :

— Kính thưa ông DB cảm riêng ông D B có nghĩ thế nào về việc thất tế Sihanouk vừa tuyên bố ?: Cực lực tế chối lập lại bang giao với VNCH ? thì DB Kế đã trả lời như sau :

— Tôi thưa được đọc rồi lời tuyên bố của Thái tử Sihanouk; nhưng trước vấn đề tế nhị nầy, chúng ta phải thận trọng và để đặt».

Ở hai ! Ở đơn cái gì lại không phải thận trọng và để đặt; chẳng hạn, đối vấn đề bang giao với Trung Điển, ông Ngoại trưởng Thành cũng trả lời... y tế hay y-đem « như thế thì sao?

Và lại người mình vốn có câu : «Ba con xa không bằng xóm giềng gần », lý mà đã vơi vấn đề bang giao ở khách viếng, ông DB Kế lại chẳng hề hay biết, thì cũng nói lắm chi chuyện xa vời, thà trên miền Bắc Cực mà Kiều dân VN ta có hai nhiều người đã có... gan cố mặt đến làm ăn sanh sống ở cái xứ... lạnh bỏ mẹ ấy đâu.

CÀ LÀNG VÔ TAY MỪNG ?!

Cái tin đại nhựt báo «Chính Luận» (vì xuất bản nhộn, 12 trương thế lớn và chỉ bán theo giá «ngày 8 đồng) vừa bị TÀM ĐÌNH BẢN «ở cả làng bắt đầu phải cơn hiểu đi!» một trận bão vừa thổi qua làng mình.

Thêm cái «thổ tử hồ tôn» chung tôi thấy rằng cái tin ấy đã chẳng làm cho ai là người... bán báo, viết bào mà vui được và cũng như dưới thời Chánh phủ của dân nghèo đã có bao nhiêu tờ báo phải vùng như là mọc mọc.

Có ai thương cho những chiếc là vàng ấy chăng ?... sau đó cũng có bao nhiêu chiếc là lia cành, cho đến nay, thêm tờ «Chính Luận» mà nếu là thế sẽ là tờ báo cũng phải có một thương tiếc để gọi hồn.

Nhưng rồi thằng xó là nhà tôi nó phải lấy làm ngạc nhiên, khi thấy cô đự luận cho rằng :

«Mọi con người đau, cả tâu không ăn cơ. Trong làng bao thì hơi khác một tờ báo làm vàng cả cái «vô» mà mừng ?!

Rồi nó hỏi : Ai đau mà vô duyên, tâu nhận xây bác ? Hay, là người ta đã quen với làm ơn mà ăn «vô» là chỉ ngồi em sướng ,Nào hay chị ngồi em buồng miệng cười».

Trời ơi ! Cười sao vô mà cười !!!

Nhưng tôi đã khuyên nó như chính Bác sĩ ĐVS là chỉ tờ báo vừa bị tạm... chứ một tạm định bán mà thôi nhé ; khi nghe một bạn đồng nghiệp chia buồn, đang ta tiên mời đi Ramontcho để dớp bắt cho vui, và tuyên bố gì đó :

— Mấy anh đã từng bị chết lên chết xuống thì tờ cũng bị đóng cửa một lần cho nó cũng lăng.

Đó ra, đã là luật, tuần hoàn cũng bằng nhưng riêng NL tôi thì không hoàn nghinh cái điều đó, mặc dầu tiếng mình đã phải chịu sự thất nghiệp vì bao bị đóng, của nhiều hơn ai...

Bởi kinh nghiệm đã cho tôi thấy rằng, kể một tờ báo bị định bản, đóng cửa nhiệm có biết người bao giờ đâu, chỉ tội nghiệp cho anh em... Biên tập viên nè ! Tự Quản lý phát hành viên nè ! Ấy cũng vì thứ mấy nè ! Họ là những kẻ ăn bữa no lo bữa đói.

Và có nghĩ như thế, chúng tôi thấy rằng lời nói : «Một tờ báo nầy vắng cả làng vô tay mừng» chắc chắn là ở trong cái LÀNG VÔ TAY ấy ! không bao giờ có... người ăn em chung tôi.

HỌ CHỈ CÓN CÓ 5 PHẦN 100

Sau cùng là cái gọi là « Trận giác giáo » sĩ và y tế mà nghề công tội nghiệp cho hàng Y sĩ, khi không thì không mà lại bị tuyên chiến...

Bởi nếu nhà sĩ nầy ở, com sĩ nầy ăn, phận sự sĩ nầy làm; nghĩa là đúng bảy ra cái Dự luật 64/69 đó thì y sĩ và y tế, có gì phải mên lòng nhau đâu.

Nhưng cay vì người ta muốn thay bực đổi ngôi, để cho người anh em y tế lên hưởng, do đó mà xảy ra cả tranh chấp.

Đặc biệt là cuộc tranh chấp nầy lại gây nên cảnh hơn nữa là nay bằng thêm có một Lực lượng Thủy Điển sẵn sàng lao mổ hồi nhẩy vào.

Do là đạo binh « Đao cấm thuyền tàn » hay nói trắng ra là Lực lượng hồi Đồng ; mà họ có quyết rằng mình tăng nên tanh mùng của 70 phần 100 dân số VN; có đáng chủ ý đến họ hay không cho ?

Tuy nhiên thằng xó là vốn không ưa, thuộc Nam thiểu Bắc, nó nói «Uổn, đáng thầy bà !» nói nó bỏ bàn toán vào hồi mốc hoàng tử rồng !

Nếu 70 phần 100 dân số VN đây nhớ Đảng Y chẩn trị thì là các ông bà Đốc tờ, y sĩ và 50nghề y tế là chỉ con chín nhau có 50 phần 100 thôi chứ phải không ?

Tôi đã Triệu quang đúng. Vì hãy còn có số đông đi Thầy, Bùa Thầy Ngải và Thầy Pháp (chữa bịnh điên), là chưa kể đến những Thầy Nước Lạnh Thầy Nước cơm và những ông Đạo Liễm, Đạo Thoa họ chưa bình cùng ăn khách lắm.

Riêng thân chủ của bạng Thầy nầy nói nầy cũng bết đó 15 phần 100 vì « con lại chỉ : cho Bác sĩ 34%, y sĩ 50% và y tế 50% nếu quả tình Đảng y đã chiếm hết 70%.

Đến đây thì thằng xó là mới thốt ra, nó nói : Ở ! Nếu chỉ gồm có 50% thân chủ thì cần gì phải có Dự luật 64/69 và người anh chị em hành nghề y tế đã mất phần đau mà phải tranh chấp chưa... xôn xao tốn mồ hôi ?!

NGỌA LONG

THỜI SỰ

TIN CẦN BIẾT

Chuẩn bị chiến dịch xét giấy tờ xe

SAIGON 20-4.— Chiến dịch một tháng lưu thông đã chấm dứt trong ngày 19-4. Tiếp theo chiến dịch nầy, Ty Công lộ dự tính sẽ tiếp tục chiến dịch xét giấy tờ xe.

Ty Công Cảnh lộ thì trong một tháng vừa qua, họ đã khám phá được một số xe mang số giả.

Trong chiến dịch nầy, CS Công lộ sẽ xét tất cả các loại giấy tờ như bằng lái, thẻ chủ quyền v,v..., của cả xe 4 bánh 3 bánh lẫn xe máy đầu cổ lớn có chỗ.

Được biết CS Công lộ sẽ đặc biệt chiếu cố đến cách chưa đầu số vàn các số N... và các xe mang số T xỉ X, v.v...

Số đường cất phân phối bán ra thị trường rất dồi dào

SAIGON 20 4,— Bộ Kinh Tế trong một thông cáo ngày 17-4 cho biết đã các thương gia buôn bán đường cất và các nhà trực dụng được có 1 số mấy thống nay, số đường cất phân phối bán ra thị trường rất dồi dào, thông cho nhu cầu toàn quốc.

Tuy nhiên, có một số thương gia chỉ buôn bán và đôi mua nhiều vào những lúc khan hiếm, với mục đích thâu một số lời bất chính, chứ thương gia được đề việc buôn bán thường xuyên, với mục đích lời phải chăng, đáng giúp cho việc điều hòa thị trường.

Vậy để tránh tình trạng khan hiếm giả tạo do một số thương gia thiếu chữ gây ra, kể từ nay, Bộ Kinh tế sẽ cho áp dụng chặt chẽ các biện pháp sau đây :

1.— Tòa Đô Chính các Tỉnh, Thành sẽ theo dõi các thương gia được cấp phiếu mua đường, nếu ai bỗ không mua trong 1 tháng hoặc cố mua mà không đem đường về bán tại địa phương sẽ bị nói tên vinh viễn trong việc kinh doanh đường cất.

2.— Công Ty Đường, Việt Nam có quyền từ chối bán cho những thương gia được phân phối đường mà chỉ xin mua một loại nhất định.

3.— Thương gia nào chỉ lấy có một phần trong tổng số được cấp để bán, bỏ phần thừa phải và chỉ được cấp phiếu thêm sau, cho số đường đương dương với số đã tự ý mua trong tháng trước.

Sẽ đặt một toán cản cước tại Chi Cảnh Sát «Trần văn Quân» Quận VIII

SAIGON 20-4.— Nha Cảnh Sát Quốc Gia Đô Thành Saigon trong một thông cáo ra ngày 18-4 cho biết nhằm mục đích giúp đỡ đồng bào Quận VIII đề dàng trong việc xin lập và thu thế các cản cước kể từ ngày 21-4-69 Ty Cảnh sát Quốc gia Quận VIII sẽ đặt một toán cản cước tại chi Cảnh sát Quốc. Gia «Trần Văn Quân» số 121 đại lộ Hùng Phú để cấp và đổi tất cả cản cước cho đồng bào cư ngụ trong hai phường Hưng Phú, và Rạch Ông.

Riêng đồng bào ngụ tại các phường Xóm Củi, Chánh Hưng và Bình An thuộc Quận VIII, vẫn được cấp và đổi thẻ cản cước tại Ty Cảnh sát Quốc gia Quận VIII như cũ.

84 tai nạn lưu thông tại Saigon ngày 19-4 2 chết, 87 bị thương

SAIGON 20-4.— Ba mươi bốn tai nạn lưu thông đã xảy ra tại Đô Thành trong ngày 19-4 làm cho hai người chết và 37 người khác bị thương.

Tại nạn chết, người thứ chết xảy ra hồi 14 giờ ngày 19-4, tại trước Số 95 đường Trần Quốc Toản Saigon. Nạn nhân là cậu Nguyễn Vũ, Đã 13 tuổi lái xe bài bà bỗ có máy cắt nhỏ, bị xe vận tải số EJ2441 do Trương Văn Nhỏ 38 tuổi lái cán đụng đầu và chết tại Bệnh viện Saigon. Nguyễn văn Vũ xảy ra tai nạn là do cậu Đã qua mặt một chiếc xe đạp, bị vướng xe nầy và để vào bánh xe vận tải nói trên.

Tai nạn chết người thứ hai xảy ra hồi 16 giờ 30 tại ngã tư Phó Đức Chính Trương Công Tước. Nạn nhân là cô Phan thị Ngọc Hà 16 tuổi đi bộ, bị xe vận tải số EL 6292 do Trương văn Hai 44 tuổi lái cán bởi đầu chết liền tại chỗ.

Cũng trong ngày 19-4, Ty Cảnh lộ đã cao thiệp được 909 vụ vi phạm Luật lệ lưu thông trong số có 245 vụ đưa xe hai bánh có máy quá tốc độ, 1 vụ lái xe không bằng giấy tờ mà, 28 đám cháy đã phát ra từ các vị trí Cộng bị trực thăng vũ trang oanh kích.

thể thao

Trong 1 trận chung kết ngang ngửa, linh động

Lão Quan Thuế hơn Lão Cảnh Sát Đô Thành 2-1, đoạt cúp mở mùa

Em Trần khải Hùng (Đạt Đức) thắng cuộc đua Tay cầm ngang

Trước hơn tất cả các hạng cầu thủ, anh em Lão tướng vừa tranh xong giải Mở Mùa hồi chiều chưa nhựt 20-4.69 tại sân Tao Đàn. Hai đoàn Lão tướng Cảnh Sát Đô Thành và Quan Thuế, đã loại tất cả đối phương để vào chung kết, và anh em nhà Đoan đã thành công với tỷ số chật vật nhưng vẻ vang 2-1.

Trong trận nầy, người ta thấy hầu hết những cầu thủ lỗi đanh thủ sa sút. đều mang giày cớn rang bóng trở ra như lại.

Chính trong phong Thần với cú đớt đặc biệt 2 bàn 20, đầu trước cho Quan thuế 1-0, mà mái đến khi tái đầu được 7 phút, Nhỉ mới sau bằng cách biệt cho C.S.Đ.T. 1-1.

Và khi cón 6 phút đầu tranh Úc đớt một cú sẩm sét làm thế mão Quỉ bế tay, đã chiếm phần hơn.

Mừa rồi C.S.Đ T. gần như tự do thao tùng, nhưng mừa rầy cú Quan thuế ra mặt, đã gặp đối thủ xứng tay đối.

Trần khải Hùng đem vinh diệu về cho Đạt Đức

Cuộc đua xe đạp Tay Cầm Ngang, tổ chức vào sáng chưa nhựt 20-4-69 tại Khu Đại Học ThảĐức danh riêng cho các nhàm sơn, đã đem một thành công cực rỡ về cho trường Đạt Đức Vì chẳng riêng một Trần Khải Hùng chiếm ngào đầu, mà trong 14 em khởi hành và đều về đến nơi có đầu 11 em là học sinh trường Đạt Đức.

Các em dự cuộc đua nầy phải chạy 3 vòng, mỗi vòng 3 cs 350, nên lối 10 cây số. và em Trần khải Hùng thắng cuộc chạy mất có 20 phút cũng. Lạ là đưa ra hồi 8 giờ 45. các em về mức hồi 9 giờ 05 Kết quả như sau :

1.— Trần Khải Hùng ĐĐ, 2 Lê văn Mừng ĐĐ.

3.— Phạm ngọc Tân ĐĐ. 4 Nguyễn tế Tài ĐĐ.

5.— Võ văn Hoàng ĐĐ. 6 Nguyễn thanh Hưng ĐĐ.

7.— Nguyễn văn Hoàng Đọc lập 8 Triệu quang Nhựt ĐĐ.

9.— Trần văn Tôn ĐĐ, 10 Bùi ngọc Quỳnh ĐĐ.

Phạm Lự về hạng 10 ở Phú luật Tân

Cuộc đua xe đạp qui mô «Vòng Phú luật Tân 69» của hãng nhà nghề, tổ chức tại Phú, đã chạy chặng đầu 101 cây số, mà hai thời đại phải lìm là mang lại tự do và cơm áo cho người dân. Phải có tự do trước rồi cơm áo mới theo sau. Quê hương có có được giải phóng khỏi bàn tay kiềm kẹp của ngoại bang thì lóc ấy người dân mới được tự do phát triển hết năng tiềm biệt mà góp phần đắc lực vào công cuộc dựng nước.

Trong bóng đêm dầy đặc bao trùm cả không gian, Bạch Mai nằm nghĩ liên miên về cuộc sống của hai người. Hình bóng của Lâm và cô bé Trọng chồng tiếp lên nhau mà tạo cho Bạch Mai một nỗi niềm xót đắng cay cho kiếp bóng nhạn bơ phơ.

Giá sử ngày giờ này quê hương mình không nhuốm lửa máu thì Bạch Mai đã trở thành bà bác sĩ ngày hai buổi sống cuộc đời của một bực mệnh phụ tiền. hô hộ ung dì khỏi tác đường là có xe đưa xe rước.

Bạch Mai nghĩ tới đó. Nàng lại thấy vui vui bởi vì con người sống và tranh đấu không phải cho cuộc sống cá nhân mà cho lý tưởng cuộc đời: giải phóng cá nhân mình và cho tập thể thoát khỏi cuộc đời man rợ.

Bạch Mai bỗng nghe có tiếng cọ sát ở cánh cửa. Nàng lồm cồm ngồi dậy cất bung xếp để làm cho Bạch Mai cảm thấy xót ruột.

Người lính phố lích mở cửa, gọi gì ?

— Con nhỏ kia lên cho xếp hiểu.

Giọi giọng nói miệt thị của tên phố lích càng tăng thêm niềm uất hận trong con người Bạch Mai.

Nàng uể oải dậng dậy.

— Bi mau đi. Đ.m. làm cái gì mà lâu lắc quá vậy.

Giọng chưởi thề xách mé của thằng phố lích vang lên trong bóng bóng tường bằng đá xanh đầy cô.

—.B M. đi mau lên hôn người ta chờ đã lấy cung trên kia cả.

Hắn xông xộc nói thêm :

—Lấy cung rồi đi lục khám.

Hắn nói một cách tự nhiên làm như Bạch Mai đã ở tù mấy chục đời vương.

— Đ.m. ăn tơm. chưa mà đi coi yếu xiệu quá vậy.

Bạch Mai khẽ trả lời :

— Chưa.

— Đ.m. lúc vô, sao không khai bắc để người ta đỡ phần ăn. Đ.m. ăn mà còn phải đi nhẹ.

Chú phố lích gầm nói rên cái miệng cứu chưởi thề ác ôn mà hình như hắn đã quen, cho nên bắc đầu có nhỏ là hắn có nói sẵng.

Bạch Mai dùng cánh bàn bu tô của viên thám sát.

Người thám sát người Ấn nhìn Bạch Mai. Lòng hắn tự dằng xa xực trước gương mặt trắng xóa của người nữ tù nhân.

— Cô tên chi ?

— Đạ Jacqueline Bạch Mai.

— Cô nói lại cho tôi nghe.

— Đạ Jacqueline Bạch Mai.

—Ồ ! Tên sao mà đẹp quá. Cái tên mà tôi khó quên. Hãn nhớ mất trước vô đợp thơ ngày của Bạch Mai.

— Cô làm nghề chi ?

— Đạ... đạ...

Bạch Mai xoắn đôi bàn tay lại với nhau. Nàng chưa biết trả lời thế nào trước câu hỏi đã làm cho nàng suy nghĩ mấy đêm liền và thân phận người con gái trong thời tao loạn.

(MAI TIẾP)

CHƯƠNG - TRÌNH TIVI ★ BÁC - SĨ TRỰC

Thứ Ba 22-4-1969

ĐÀI VIỆT NAM

19g00	Đài hiệu — Quốc kỳ
19g05	Thời Sự Quốc Tế
19g15	Chương trình Thiếu Nhi Tường Giang
20g00	Tin Tức — Thông cáo
20g20	Chương trình nhạc ngoại quốc
20g50	Chương trình Y tế
21g00	Điểm báo, Bình Luận, Giới thiệu chương trình hôm sau
21g25	Chương trình Quân Đội với phân văn nghệ Thếp Sáng
1g35	Chương trình Tân Nhạc phát lại BanTiếng Tơ Đồng
	Đài hiệu — Quốc Kỳ

ĐÀI MỸ

1330	Test Pattern — Music
1413	What's Happening
1415	Sign on News
1430	RB Jackie Gleason
1530	Kraft Music Hall
1630	Gunsmoke
1750	Richard Diamond
1758	What's Happening
1800	Honey West
1830	Jerry Lewis
1930	Evening News
2000	Weather — Bobbie
2006	Carol Burnett
2100	Star Trek
2200	Late News
2210	Rowan — Ma tin
2300	Perry Mason

BÁC SĨ

(Tối thứ ba 22.4-69 từ 19g đến 0g sáng thứ tư)

(Trừ thứ tư 23.4-69 từ 13g đến 14g30)

BS.— Lê văn Triều	25
Phát Điểm	S,G
— Bùi Nghĩa Bình	4,5
Phan Đình Phùng	G.Đ

Trung tâm Y tế đêm (miễn phí)

— Y VIỆN PHÚ LÂM, 137 đường Lục tỉnh Cholon. Điện thoại 36280.

— Y VIỆN CHỢ RẪY, 28 Đại lộ Hồng Bàng Cholon. Điện thoại 37877.

ĐỌC
Đuốc Nhà Nam
Bạn có hy vọng sẽ trúng giải trong cuộc thi hàng tháng của báo nầy

TRUYỆN DÀI XÃ HỘI (thời kỳ 1945-1954) Số 91

BẠCH MAI

CHƯƠNG BẢY

Nước mắt nghẹn ngào

Bạch Mai u sầu nằm trên nền xi măng, gối tay lên trán nghĩ vẩn vơ. Nàng nhớ mẹ quá. Không biết giờ nầy mẹ nàng đã hay biết tử tích chưa? Hoặc nàng làm sao mình biết được.

Bạch Mai nằm trong bóng tối mà sầu cho cuộc đời lên xuống lao đao. Nàng lấy làm đau buồn vì quê hấp tấp trốn ra khỏi nhà thương mà phải chịu cảnh đời ngang trái.

Khi cánh cửa sắt động sập lại Bạch Mai tưởng chừng vài giờ sau, nàng sẽ được thả ra. Nào ngờ đã hai ngày rồi mấy chú phố lích không đến nàng ra lấy cung.

Nàng nằm im trên nền ximăng mát lạnh. Nàng cảm thấy nhớ mẹ nàng. Nàng không bất được tin tức bên ngoài vì không biết giờ đây mẹ nàng có thắc thỏm tìm kiếm, chạy đến chạy đảo để kiếm đứa con gái bạc phước bị mắc trong vòng lao lý.

Bạch Mai lại nhớ tới bác sĩ Trọng, con người gì mà tốt ngày tốt biết lo cho hạnh phúc của người khác hơn là của mình. Trong bóng đêm dày đặc, Bạch Mai lại đem so sánh con người của Lâm và con người của bác sĩ Trọng.

Hai con người cùng học thuốc. Nhưng Lâm vì hoàn cảnh đất nước, chăng phải dở dang sự học để gieo mình vào con đường cách mạng chống ngoại xâm.

Còn Trọng nhờ gia đình giàu có cho chàng sang Pháp học từ khi đất nước chưa dậy bài ca giải phóng chàng cố gắng học mà đỗ đạt thành danh. Nhưng kể chàng trở về, nhìn thấy tận mắt cảnh lầm than của đồng bào chàng không thể ngồi an hưởng trong cảnh đời xa hoa mà bỏ phe thực dân để đành riêng cho giai cấp trí thức khoa bảng. Chàng từ bỏ cuộc sống vương giả để hòa mình với giai cấp bình dân nghèo hèn.

Bác sĩ Trọng thường nói với bạn bè và các cộng sự viên của ông :

— Mình được cái may mắn ra xứ ngoài học hành đỗ đạt. Lúc về nước, mình phải đối cấp bằng của ngoại quốc mang cho đề tạo lập cái giá trị riêng biệt cho quân chúng ngưng tặng cho.

Bạch Mai u sầu nằm nhớ chuyện đề dầy, nhớ chuyện của Lâm ngày xưa, nhớ chuyện bác sĩ Trọng ngày nay.

Hai người, hai nếp sống hai hoàn cảnh nhưng cùng một lý tưởng phục vụ cho quốc chúng VN. Ngày nào đồng bào nhân còn nghèo quê hương mình còn khổ thì bổn phận người thanh niên thời đại phải gieo mình vào nếp sống khổ mang đề cứu vớt đồng đào mình ra khỏi cảnh nghèo khổ.

Nhưng Lâm của đã xa hẳn bác sĩ Trọng.

Theo Lâm đồng bào mình cho nghèo khổ bỏ i vì quê hương mình còn trong vòng kiềm tỏa của ngoại bang Thì đủ người dân có giàu sang thì sự giầu sang ấy chỉ là sự giầu sang tạm bợ một thứ giầu sang chùm gởi lại hoài trên mảnh đất quê hương thiếu nhựa sống.

Cho nên đối với Lâm, việc đầu tiên mà người thanh niên

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

HOẠT ĐỘNG CỦA MỸ TẠI VIỆT NAM

dưới mắt một người Mỹ

Nguyên tác : L'ECHEC AMERICAIN AU VIETNAM
VU PAR UN AMERICAIN của Hilaire Du Berrier
TẾ XUYÊN dịch thuật

TÀI LIỆU BỔ TÚC:

Sự thật về cái chết của Nguyễn Bình và vụ Bảy Viên tiếp xúc Nguyễn Bình

(Tiếp theo)

Dương quốc Chính và Lê đức Thọ laiđe Trung Ương vào, Hai đảng viên cao cấp này được Trung Ương phái vào Nam để kiểm tra lại cơ sở Đảng, để phê và hoàn toàn uy tín cá nhân của Nguyễn Bình và để đem tất cả công lao «Thành đồng Tổ quốc» về cho Đảng.

Về đến Nam Bộ là họ cởi áo ngay.

Vì một Đảng, họ triệu tập hội nghị tổ chức Trung Ương Cục miền Nam, để Lê đức Thọ làm bí thư.

Vì một chính quyền, họ đưa Lê Duẩn sang Lào làm Hành chánh kháng chiến Nam Bộ làm trưởng phòng Dân Quân để có phận sự lèo lái Nam Bộ về một Đảng.

Để quân sự họ thành lập Bộ Tư Lịnh Nam Bộ Thành phần gồm có :

Trung tướng Nguyễn Bình : Tư Lịnh.

Phạm ngọc Thảo : Chánh Uỷ

Thiếu tướng Lê hiếu Mai (Dương quốc Chính) : Phó Tư Lịnh.

Tân tướng Phạm ngọc Thuần cũng có vẻ vẻ, rồi một thời gian thay đổi, Lê hiếu Mai (đức Dương quốc Chính) làm Chính Uỷ. Vì quyền hạn Chính Uỷ rất to, được tối tiếp quyết định. Tư lịnh chỉ là chức vụ tượng trưng.

Mấy năm thay 1 Đôi với đảng trật quân sự lo chuyện một Trung tướng làm việc gì phải hỏi ý kiến một Thiếu tướng có quyền quyết định sau cùng.

Xếp vị ra lịnh cho Bộ Tư Lịnh Nam Bộ tổ chức cuộc lễ tang bằng Trung tướng cho Nguyễn Bình thật vĩ đại, tầm cỡ. Lễ này có nhiều ý nghĩa :

— Tổ rõ sự tượng thưởng công bằng của chánh phủ đối với một công dân kháng chiến.

Cuộc lễ được tổ chức rầm rộ để các Quân, Dân, Chính trong Nam bộ chứng kiến việc Trung tướng Nguyễn Bình sinh hoạt thu phong cấp bậc, nhưng cũng để chấm dứt cho thời kỳ về chiến của một tướng lãnh được thăng chiến quân nổi phục.

Kể từ ngày kỳ, gặp những bạn thân bởi thân cũng khoá và công tác, Nguyễn Bình cười, miệng nói đùa : « long trong viên » (thôi — (long trong viên là một chức vụ mà mới, chức anh em quốc gia không chiến đặt ra để kêu chỉ người ở địa vị tượng trưng cao cấp bị loại Chức vụ đã tự lí, tự tiện, có thực quyền không có gì).

Phép quân thực hiện chiến thuật « Dateover » đã mở rộng được địa bàn mấu đạo chung. Trung Ương cử Miền Nam cùng Bộ tư lịnh Nam Bộ đổi đặt điều về miền Tây.

Nguyễn Bình đã tỉ được mối dự hội nghị Nam Bộ, Văn phòng Tư lịnh tên gọi trong lúc Văn Phòng Cuốc bộ mở rộng thêm nhiều Ban, nhiều phòng.

Các chỉ huy quân sự Nam Bộ khó ở ghế Tư lịnh mà toàn là lãnh chỉ huy ở Trường Phòng Dân Quân.

Các cấp thuộc anh «Ba B» người ta quen nói với nhau theo ám hiệu B. B» là Nguyễn Bình «Ba C» là Dương quốc Chính và «Ba D» là Lê Duẩn — đã gương đưa đi lắm hồi.

Chánh văn phòng Võ bá Nhạc trở về Miền Đông lập so sở tự tức ở miền Đông Xoài — Thuộc Nghĩa (tỉnh B ba Hòa).

Vương thị Trinh có lẽ đã xong nhiệm vụ, được Ung văn Khiêm cho đi học lớp chính huấn cán bộ Phụ Nữ Nam bộ

Đốc công Bình, Đốc công Kỳ về miệt Thủ, cất nhà trong khóm.12

Đốc công Hòa tân cư ở kinh Tân Bửu.

Võ Tánh Quan về Thới Bình làm rẫy.

Nguyễn Bình thường nằm nhà, tính thoảng bộ cho đưa lại một vài con, thì lời anh cũng dặn em phải nhớ cho kỹ đấy».

Cả ngày hôm kỳ, anh em gương vui ngoài mặt mà trong thâm tâm, mỗi người có một tâm sự lo buồn. Dù anh Bại Diện và mấy anh lớn tính thoảng oổ nói những mẩu chuyện vui đùa, thì anh em cũng vui cười theo, nhưng cái vui cười gượng vậy. Cũng vẫn chiều rồi tối, cái cảnh, tạng tính, tế ngắt cảng buồn thêm. Bảng mai sáy, sẽ tới phiền ai ?

Tối đến, sau lời hạ lớn; anh em tự do trò chuyện, anh hãm nghề đờn cổn lấy sức yếu đối phó với ngày mai. Mọi đêm thì ca hát âm ỉ hay là nói chuyện cười giỡn em sầm, như sự đêm nay thì lạnh tanh, ai ráy đều có tâm sự buồn riêng. Đến 10 giờ, có liên lạc bên khám Bồi-Giôn. Em Hợi phụ trách về việc nầy, đã lôi ra được một miếng giấy.

Anh em chăm chú nhìn thì thấy Hợi cầm mảnh giấy nhỏ đọc qua rồi nhét vào túi, Hợi nằm vật xống. Nhiều người ngơ ngác. Anh Bại Diện kêu hỏi :

— Liên lạc ơi ! Có tin gì thế!

Hợi ngồng đầu lên bình tỉnh nói :

— Thưa, có cái thơ riêng của người, bạn gởi cho tôi.

Tuy vậy, anh em đều nghi ngờ mà không nói ra, Hợi cầm thấy tinh trạng đó nên em tiếng mảnh giấy cho tôi, miệng nói :

— Thơ riêng của tôi mà cô bạn không tin à ? Đây, tôi đưa cho chú Ba Coi chú đừng cho anh em biết nhé.

Tôi cầm mảnh giấy lên thì thấy có năm hàng số. Kêu theo mấy chữ : Sáng mai chúng sẽ bắn đi những số nói trên » Trong đó số đầu tiên là số của Hợi ! Thì ra sáng mai 15 tháng 7, bên khám xử tử 18 A có Hợi và hai người nữa, bên 18 B có một người và tử tội thứ 5 đang nằm dưới nhà thương. Cả 3 người sẽ bị đưa ra pháp trường sáng sớm mai nầy.

Cũng nên biết, trong nhà tù mỗi tù nhân được tánh mạng con số ghi vào thẻ đính bài. Số con số nầy thường thay cho tên họ. Hoặc có gọi tên, cũng kèm theo con số.

Lòng tôi rạo rực buồn, sầm thấy thương Hợi và mến em ý chỉ sáng suốt, không muốn cho mấy người bạn phải biết được vẻ số mạng của mình. Tôi đồng ý với Hợi nên cùng đều gai anh em tuân :

— Thưa gì quan ta trong nhà? Thì số của khi ca thì Hợi hay Trường tan lắm nhạc làm ơn việc cho tại nó, nhưng phải để cho qua những ngày nầy đã.

(Còn tiếp)

CHIẾN-SĨ VÔ DANH

Từ khám từ hình đến pháp trường 1946-48

Ký ức của một tử tội thoát chết : BA ÍCH
Sao lục và phụ đính : CAO TRẦN LÀNH

(Tiếp theo)

Viết xong thơ tuyệt mạng được một tin sáng mai sẽ bị... đến đi.

Em Hợi có vẻ mặt hốc hác vì quá lo nghĩ, em hỏi tôi :

Bọn tôi 6 người thì 4 đã đi rồi ; chỉ còn lại tôi và một thằng nữa nhà thương, tôi chắc là sáng mai sẽ được chúng nó kêu đi đấy ! anh Ba viết giùm cho cái thơ nhé.

Tôi nhận lời chép lại cái thơ cho Hợi nhưng cũng cố an ủi em :

— Chưa chắc là đúng như em đã nghĩ. Sáng qua chúng kêu đi 4 người kia — mà 1 cô lo ăn tiết của em và người nằm nhà thương nhẹ hơn nên chúng đã giảm ân nên chỉ kêu đi có, bốn người thôi đấy. Trái lại nếu ý em của sẽ người thì chúng để bắn lũ'n mới tới rồi chớ để làm chi cho tới hai lần mất công !

Nhiều anh em công nhận ý luận của tôi và xâm lại mừng cho Hợi, nhưng em vẫn lo viết thơ và nhà, vẫn dặn mọi giá, vợ đa, và con thơ rất nhiều lời mà chỉ có một mảnh giấy nhỏ Hợi ít học thuốc bố chỉ hàm chơi nhà ở cạnh rạp hát Cầu Muối nên Hợi hát bội hay lắm. Cũng chỉ tại phải lần lộc hồng ngày với nhóm thất học vô ngăn sống quanh chợ mà đời tư của họ không đẹp gì ; em ngồi nghịch ngang tàng, là em ốt của Tư Giàu nhưng lại là dân anh của Bố và Xã. Lúc ban đầu của những ngày chống thực dân xâm tăng, Hợi là người sớm giác ngộ nên hăng hái lắm, cho đến ngày bị bắt và ở trong tù, Hợi đã hoàn toàn khác hẳn các anh lớn và em nhỏ của giới chơi bời.

Vì lẽ đó mà Hợi không cùng chơi với bọn anh Tư, và phần riêng tôi, viết lại giùm cho em cái thơ và nhà, tôi cảm thương đến chảy nước mắt vì có nhiều đoạn buồn đáo để...

Hợi an ủi mẹ già, khuyên khích người vợ đại rằng giữ trên phận sự trong những ngày tang chế và khi mãn tang rồi, Hợi cho phép vợ lo tìm người tử tế để lập lại gia đình. Có đứa con gái mới lên 9 tuổi thì Hợi đã cần dặn vợ như sau

—«Em rằng lo chăn nuôi con và phải cho nó ăn học tử tế, Đời anh phút nhất bên điểm chỉ, vậy con gái lớn lên, sau này em và mẹ không được gả nó cho hạng người ấy».

«Hãn người chiếu sĩ anh linh, anh chết nhưng thường quanh quẩn bên em phù hộ cho em mạnh giỏi để nuôi mẹ và con, thì lời anh cũng dặn em phải nhớ cho kỹ đấy».

— Thơ riêng của tôi mà cô bạn không tin à ? Đây, tôi đưa cho chú Ba Coi chú đừng cho anh em biết nhé.

Tôi cầm mảnh giấy lên thì thấy có năm hàng số. Kêu theo mấy chữ : Sáng mai chúng sẽ bắn đi những số nói trên » Trong đó số đầu tiên là số của Hợi ! Thì ra sáng mai 15 tháng 7, bên khám xử tử 18 A có Hợi và hai người nữa, bên 18 B có một người và tử tội thứ 5 đang nằm dưới nhà thương. Cả 3 người sẽ bị đưa ra pháp trường sáng sớm mai nầy.

Cũng nên biết, trong nhà tù mỗi tù nhân được tánh mạng con số ghi vào thẻ đính bài. Số con số nầy thường thay cho tên họ. Hoặc có gọi tên, cũng kèm theo con số.

Lòng tôi rạo rực buồn, sầm thấy thương Hợi và mến em ý chỉ sáng suốt, không muốn cho mấy người bạn phải biết được vẻ số mạng của mình. Tôi đồng ý với Hợi nên cùng đều gai anh em tuân :

— Thưa gì quan ta trong nhà? Thì số của khi ca thì Hợi hay Trường tan lắm nhạc làm ơn việc cho tại nó, nhưng phải để cho qua những ngày nầy đã.

(Còn tiếp)

CHUYỆN XƯA...

NAY ĐỌC LẠI ĐỀ SOI CHUNG

Người đại bảo đồng quên tất cả

(tiếp theo)

Gánh nước mòn đăng thôi lửa vàng vẫn cháy

Ngày xưa có một nàng, cả ngày làm gì không ai để ý, tối về lại nằng nặc với chồng : gần một tuần mới thôi, khoảng trên, một mẩu, thế nào nh ng nhiều chồng, nếu ai bơn của thì mình tức ba.

Nhưng ở đời, chẳng hề lại chả có khôn nào đem ra chẳng ta thử : cái khéo của vợ đến đau bằng cách : thành thường có thể ra, không nói ra một tiếng.

Năm lần bảy lượt vợ hỏi gì anh cũng cứ lắm thinh.

Tại sao việc gì anh cũng giấu, cái à bao mày vợ chồng bản bạc với nhau.

— Cá chị, đâu, vì chuyện bánh trái bên ngoài.

— Bánh trái gì ?

— Tôi bữa trước đó, người ta to chỗ với nhau vì nhà mình nghèo, cần gì bánh trái, cái đó cần vàng mà nghi quyết cho mình đó.

— Nói đâu lên chị ta đông đây hàng hà ! thì đã gánh nước mòn đăng, thôi lửa vàng con mất ra, bánh trái gì đâu mà đao với cần, để đó thôn lên sao. Mai thì ra ngoài ấy tất sẽ hiểu sinh cho thiên hạ biết.

Với giọng chân rất chân, ta lên tiếng :

Thôi thành minh lâm gì, một mình tôi biết cái khéo của mình đó rồi

Ngày xưa chồng đại vợ của khó giàu, nghe nay đo lộn giống như nhận bán lưới, thì nhớt là các phu nhân, sáng như ngọc sao khả mà bịt mắt thánh bụ được. Con mắt là ngọc mà.

Cang thanh minh bao nhiêu nó lại lòi thêm đuôi ra.

Bạch đăng mão đó bai lân,
Dân Nam đâu chịu an phận nô

Sao khi chiến Tống và lên ngôi với vương hiệu Nguyên thái Tổ, năm 1257 (Đinh Tị) Thánh cái Tư Hãn sai tướng Mông cổ Ngột hưng Hoạt qua đánh quốc ta.

Vua Trần Thái Tôn chạy về Đông An, tính tương yên, nhưng Trần thủ Độ thế : Đâu tôi chưa dốt giang sơn hay còn.

Mặc đâu khó sở vì chiến tranh, vua tôi một lòng khác chiến.

N'ở thời giao vì đi, thế giữ tạ phân nào, đích bao nhiêu vì thấy thế không bạo, bệnh vẽ anh lười biếng.

Quân ta quyết khích, đánh được quân thù, không vì mặt ngoại giao vua ta chịu tiếp Thái Tử Ô Mã Nhi 1266 (Bính Dần) Trần thái Tôn mất. Thái Tử Trần Khâm nối ngôi với vương hiệu Nhân Tôn.

Mông cổ lại sai Sài Tung qua xét sách đã điều, Nhân Tôn phải sai chú bộ Trần đi Ai, thăp tông cầu Tuấn, Lê Mậu qua xin triều cống cầu phong. Mông cổ chỉ phong vương cho Ai vào 1282 Thái tử Mông cổ Thoát Hoa đến xin mưu vua bình đông ta nhưng Trần Đô. Ô mà chỉ để nước sống nước ta.

Trận sấy Trần bình Trọng bị chém ở cầu Hoàng yên với câu :

Thà làm quí nước Nam hơn làm vua đất Bắc Thầy quân ta bắt bắt và vua chạy vào Thanh Hóa. Trần ích Tắc lại xin đầu hàng giả cho qua cửa, lấm quân đến rất đỗ khó nhọng khôi linh bão khảng chiến Trần quốc Tuấn mới lòng vua vô vi đâu, ba quân tự tin ở trận cuối cùng.

Năm 1285 Trần thật Đuật giết được Toa Đô ở Tây quang. Kiải dưới được Ô mã Nhi, vào được Thăng Long Thoát Hoan khôi chết chạy về Tầu.

Trận Vạn Kiếp, tướng Mông cổ và Việt gian, phần chết theo loạn quân, phần chết bơ, chết bụi không sao kể xiết.

Năm 1287 dịch lại tôn Trần ích Tắc lâm vua, nhưng tính thế đã đổi khác, dịch bị quân ta đánh tơi bời.

Đến tháng 3 năm Mậu Tí (1288) quân ta lại ca khúc khải hoàn.

Bù nhìn Đi ái phản vua.
TaVietsJch Tắc chẳng thua sét gì.

Lại thêm Tuấn, Mục vô cghi.
T eo phb Di Ái cũng đi một đường.

Lũ Chiết xá hội bao giờ hết,
đã bỏ lắc nhức, chết cha dân.

Đẹp xong Hồ quý Ly năm 1407 cuối Nam không để bị Nguyễn Văn Minh sai Trương Phụ qua, cho Mộc Thạch lâm quân.

Giấn định vương tự gọi là Qui, con thứ vua Trần nghệ Tông bị bắt.

Tướng Đặng Dung kéo quân vào Thanh Hóa, rước chúa đích tôn vua Trần nghệ Tông là Trần quý Khoáng tôn lên ngôi vua. Lê Trung Quang vào năm 1409. Năm 1410, bị đánh bại lại chạy vào Nghệ An.

Năm 1413 lại vào Chưa hóa vì Nghệ An bị Phan quý Hựu mở cửa thành hàng địch, lại làm bệnh mà chết ; con là Phan Liêu được lên. Tri phủ lại đang nhiều mưu kế để giang cang.

Trang con nguy bách Tinh thế Cầu xin qua Tầu cầu phong. Dương tin thân, trở lại nhà chuyện Mộc Thạch, vua Minh lại gết.

Được hòng tin cả Triều vô kể khá thì Nguyễn biết, là ý Bình hồ, tiên Hà Trinh xin đi diện kiến Trương Phụ.

Bị dụ vai đã điều. Nguyễn Biểu ung dung đáp :

Đại nhơn là trung nước ngoài tôi à sứ gì như ở kém gì.

Thầy người quân thước chúng đọc cổ đầu người khá ý ở lý Nguyễn Biểu ngăn ấy. Người Nam ấy đâu người Bắc khoái thay.

Đặng tha h tướng đng. Trương, Phụ nổi mâu anh hùng bên thù Nguyễn Biểu.

(Mai tiếp)

Thơ... cay

Kết minh Huynh-Đệ

Saigon, Đài bắc kết đệ-khuynh,
Tương trợ lẫn nhau, vẹn nghĩa tình,
Phương diện đối trao, gồm đủ cả...
Nhất là cả tiền dầm, dăn sinh.
Con dân Tàu. Việt đồng chung hưởng.
Xẻ áo, chia cơm, ấy mới tình,
Nhắc nhở Hoa-thương vùng Chợ-lớn.
Đào viên kết nghĩa hãy còn xinh.

19.12 68
BÍA MIỆNG

Khảo luận của NGUYỄN TỪ QUANG

THE CHÍA BA THIÊN HẠ (Tiếp theo)

XIY.— CHIẾN CUỘC THỰC NGUY, MỘT CUỘC CHIẾN TRANH CÓ KẾT QUẢ VÀ NHIỀU NGHĨ

THUẬT TÍNH.

Chiến cuộc giữa Ngô và Ngụy nói một trận Phụ Mã, thì ta không đem lại kết quả gì Thành trí đến đó, không ai chiến được của ai, chỉ có một số thương và chết, chứa Đông Ngô nuôi mãi mãng. Tuy vậy, chiến cuộc nầy đã ảnh hưởng mạnh khắp nơi trong cả miền Đông Nam Á, nguyên lại khả năng chiến thuật giữa thành của Ngụy rất lẫn lộn.

Nhưng cuối cùng có hai chàng hòa.

Bấy giờ chiến cuộc giữa Ngụy và Thực khai chiến, cuộc nầy phát diễn được tài năng các tướng của đôi bên và biểu chuyển trong chi đoạn. Bộ Thực từ thắng ngày tiến đến thế thắng công chiến thành. Ngược lại bên Ngụy tỏ thế tấn công lại rút về tuế thủ cuối cùng biểu hiện mất cả đầu đu. Tất cả tài sức và mưu mẹo tế đại vị một tướng đến cả vị lãnh đạo quốc gia—chứa Ngụy và chứa Thực — đều vào chiến cuộc. Tất cả đều trả tài, đều khôn, đều đẹp. Trận đánh có nhiều «nghệ thuật tinh» đọc đến hão ai cũng lấy làm thích thú.

Thêm gia chiến cuộc này đến Ngụy gồm có các tướng : Tào Hồng, Trương Cáp Hà, Hàn Uiên v.v. Bên Thược gồm có các tướng : Trương Phi Hoàng Trung, Nghiêm Nhan, Triệu Vân... Vì, cuối cùng hai chúa Ngụy, Thược tự thân điều độ ý quân đội và chiến.

Bắt đầu Thược đã chiếm được Tây xuyên lại truyền cho tướng Mã Siêu đóng quân ở Hà biện. Ngược chúa Tào Tháo bắt được tin nầy cho là Thược muốn đánh Tây xuyên để lấy Hà trung, nên sai Tào Hồng đem 5 vạn quân vào giữ Hà Hà Uiên và Trương Cáp cùng giữ vùng Hà trung.

Hồng đem quân vào Hà trung gặp Trương Cáp Hà Uiên chia nhau đóng giữ các yếu hiểu yếu. Riêng Hồng tiến quân cố đô Trường Thượng và gặp Trương Phi và Lão Đồng bày quân trên gò Bì, fay cho Mã Siêu thì đem quân đến Hà biện sai Ngô Lan đi tiến phòng, đem quân ra đất địch trước thành. Vì muốn áp đảo được khoé hai đối với mình, Hồng cho quân ra thách thức Lão Đồng. Lão là Thược Quý vẫn sẵng sàng đánh bại Tào Hồng giết chết. Quân Ngô Lan thua to.

Trận đầu tay, quân Thực thắt bại vì Nhân Quý quá khinh địch, xuất trận chưa có lịch sử chu đáo.

Mã Siêu thấy thua bèn đóng trại Thành đã để chờ binh của Thực chiến. Tướng Ngô Tào Hồng đã đặt, sự đó mưu lớn phải rút quân về Nam trình phòng sợ. Tướng Cáp vốn kiêu ngạo, Hồng thấy mình đem quân bách bộ đến đó là tiến vào thế chiến được. Bà tự là bà Thược tất đã Hồng vốn người cân tuấn, ch. Trương Phi là tướng lợi hại nên không đồng ý. Cáp nông nây xin lên « quân lu tranh ».

Bắt đầu đi, Hồng mới ch. Cáp tiến binh.

Cáp kéo 3 vạn quân đến bờ gió Bì, tây, cho lên 3 trại : Nhân cớ, Mông đầu và Đông thanh. Tất cả đều đựa hàng vào rất hiểm. Đoàn Hồng đầu mới nên sẽ quân tấn công Ba Tây.

Tướng Thược là Trương Phi vốn có nóc nghĩa, từ nên đến giữ trong «nhân tiến», hiểu đồng và mưu, nhưng tự khi đóng mọc thì phục được đã ở tướng Nghiêm Nhan tại mặt trận Tây xuyên. Phi thu thập được nhiều kinh nghiệm, nên chuyển nay quyết đăng mưu đánh Cáp mặt trận chế biến.

Lợi dụng đường nói hiểu bắc miền Lăng trung. Phi truyền cho viên tướng Lôi Đồng đem 3,0 quân mai phục, còn Phi thì tự ở đó đánh Cáp.

Tướng Thược là Trương Phi vốn có nóc nghĩa, từ nên đến giữ trong «nhân tiến», hiểu đồng và mưu, nhưng tự khi đóng mọc thì phục được đã ở tướng Nghiêm Nhan tại mặt trận Tây xuyên. Phi thu thập được nhiều kinh nghiệm, nên chuyển nay quyết đăng mưu đánh Cáp mặt trận chế biến.

Phi lui binh các Nhân cớ 10 dặm ba trại.

Hôm sau, Phi đã khiêu chiến. Cáp cớ nghĩ trên nói, sai quân đánh trống, thổi trúc, đăng trống chơi, nhưt định không ra ngoài. Phi sai quân cùng bởi thân tế nhưng Cáp và điểm nhiên, đưa tay nâng cổ, vẻ thật nhân nhã thi vị... Lão Đồng thúc quân lên đánh thì Cáp sai quân cũng 3 lần đã xuống km.

Lão Đồng bảo quân thì Quân Ngụy lại tự hai trại Đông trạch và Đông đầu đổ ra tập kích, Đồng bị thua, bỏ chạy về.

Trương Phi lại kéo quân đến thách đánh. Cáp vẫn im lìm, không đi động dậy. Phi thuyết quân chửi bớ khiêu khích. Cáp cũng truyền quân chửi lại. Hai bên đưa nhau chửi vang dậy. Chửi thật to, thật hăng, thật tục tĩu... Rốt cuộc không ra sao cả. Phi nông lòng nghĩ mà nghĩ chẳng ra.

(Mai tiếp)

TUỔI HỒNG

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC

CHỚM NỤ

Miami Ngọc Châu (GiaLong)

(Tiếp theo và hết)

Đến một lúc nào đó chắc em thấy tâm hồn mình bồng kỳ lạ, mới tự hỏi sao một thoáng gì cũng đủ làm mình xao xuyến, một chút buồn cũng bâng khuâng...»

Nguyên không thích chơi bán hàng mà con Dung nữa, những trò chơi trẻ con giờ đối với Nguyên thật hăng hồ sa lạ vụ hiệu nấy có phải cương tế vẻ gì như anh Quốc bảo nó ? Người cá bạn của anh Thượng nói gì Quốc bằng tiếng cá khách sao thấy tiếng em bé kêu nữa. Ôi ! Cái gì bịt lấy Nguyên suy nghĩ và so sánh.

Điều rất lạ đó đến Nguyên buồn không ít, nhưng chỉ là chỉn buồn vu vơ, lấy lẫn. Khiến nhưng tối thơ thần nhìn (trời cao) sao rồi, chiếu mà thì trợ rức cả thật tay hôm nào để Nguyên biết nhiều đã đi đến bể giới phía mười của người lớn, là tuổi phải bắt đầu sửa soạn, đi thật xa phiêu lưu trong sự mơ mộng bồng tuổi đời tuổi thơ chỉ là ai ông chăm sóc và hết đến trong quá khứ và sau lưng. Đến một lúc nào đó : sẽ thấy cuộc đời không là mầu xanh, mà lòng nữa, hoa trong vườn sẽ đó ? Nguyên hiểu thấm một sinh vật sẽ cảm thấy mi là đánh mất một cái gì, lưu tiếc và sự tác ác là cuộc đời đầu tiên lòng mình chính vậy.

Trời Cao nguyên thật yêu ba với 4 mùa qua em ở. Nguyên cũng nghĩ cảng thấy mình tách vào cuộc sống mà không hay. Nguyên muốn gắn thêm lại thông ngày thức tỉnh mà nhiều đoạn hành trình hôm qua hôm kia bằng muốn khóc vô cùng.

Nước mắt vừa nhiều mi là gió nhiều đau, sao cho ta được khóc thật nhiều. Tuổi 12, 13, 14 thật xa rồi, đưa với hoa nắng hôm qua hôm, gợi ý sao lam sao, tính yêu ơi sao cho ta chắp cánh bay ngày ngân để buồng thông không gì cho sót lại sau lưng hai là khoảng tiếng khóng, không bao giờ có thực thế và sở hữu của ai hết.

MIAMI (Gia Long)

Mỗi ngày đọc
Đuốc Nhà Nam

MINH TRÍ phụ trách

MINH TRÍ trả lời...

TUỔI HỒNG vừa nhận được sáng tác của những bạn sau đây :

Nguyễn nhân Thông (1) Đoàn Lan Hương (1) Trương Mai Da Vũ (2) Việt Long Tô (2) Minh Nhựt (1) — Trương Huyền(3) Nguyễn Đình Phương (3) Hoàng quốc Thanh (2). Đang xem, nếu hợp sẽ đăng đến.

■ HOÀNG LỆ TÂM (Cholon) Như đã nói MINH TRÍ là tên của 1 người rất thân tên anh người lớn bút hiệu. đa đó. MT khó ý phải là bạn hay em của chị M Tuyết mà Tâm bối đã tới thăm nhà chị M. không vào ? tuy nhiên MT. có cảm tình với bút hiệu Lệ Tâm cho có một ít thơ soạn ! Nói thật đó, chẳng phải có ý tiếc các bạn đến thăm đâu ! Thôi.

DỌC
Đuốc Nhà Nam
Bạn có hy vọng
sẽ trúng giải
trong cuộc thi hàng
tháng của báo nầy

Cho Em

Tặng vợ và Ngọc Dao

Mai nay tôi sẽ ra đi
Tình yêu để lại cho gì nữa không ?
Vì anh lao lắm đường gió bụi
Trăng ngàn, hoa thơm chẳng gọi
Trăng ai tròn chẳng cho gì
Đã làm quí cuộc ngày vui của mình
Dang tay chắp nhận tình bạng
Người ta bội bạc chối phụ nghĩa vô
Tôi đi mang nỗi tình đau
Vì tôi tay trắng công hầu mà thôi
Trên gió nơi nhạc cổ mình ơi
Yêu đương như thế chia phôi là thường

Người vô tình tôi vẫn vương

BÁCH YÊN
Nguyễn bá Tông

Tức đau
và DA MỤN
Quý bà
hãy ngửi
cô TRỨ MỤN
THUỐC CHỮA
PSORIAL

TRUYỆN DÀI Số 71

NGÂN CÁCH

của Bà TÚ-HOA

Mai thấy cần phải nói tất cả sự thật. Thật lòng trước kia không phải Mai cố tình muốn giấu Trúc. Mối tình cho trong vòng thư mộng đã chết hẳn theo người yêu, để chôn sâu trong quá khứ. Mai thấy không lẽ gì cho Trúc mà cũng không lẽ gì cho mình đã phải khổ vì yêu.

Người chết đã yên phận và ngày nay nàng có gia đình cũng là xong. Trời đất sắp đặt như vậy rồi, nàng yên tâm bước theo con đường định mạng.

Nàng có ngờ đâu Thủy như một bóng ma đột ngột hiện về trong khi nàng chẳng thèo tin phao truyền chẳng đã chôn sâu trong lòng hiểu cả. Và sự rối rọ kỳ lạ đã xui khiến Trúc về nhà một cách bất thường chiều hôm ấy, về đã bắt gặp thơ Thủy và đã trông thấy rõ nàng có dấu nỗi hội ngộ.

Chưa từng trải trong đường tình, chưa qua một lần thí nghiệm yêu được lòng sắt mà khoan thước nhẩm chính. Trúc không thể hiểu được hết đã yêu quá nhiều và tin tưởng vào Mai cho nhớ rõ vẻ mặt bình tĩnh của Trúc đêm hôm đó, vẻ mặt lâm nàng run sợ. Sau khi ngồi rồng rắn sau tiếng đồng hồ ngoài phòng khách, Trúc trở vô tìm nàng để nói hẳn một câu quyết định : chàng sẵn sàng tuỳ tự ở cho nàng. Kể từ giờ phút đó Mai muốn làm gì, muốn sống sao tùy ý.

Dầu Mai nói hết không giấu điều một điều nào, Trúc cũng chỉ là đã muộn. Trúc hãn sao bỗ qua được khi Mai k'ông có thật lúc đầu mà đợi cho tới nằm được bằng cớ trong tay Mai mới chịu khai ra.

Và cuộc gặp gỡ kia nữa, Mai đến nơi hội ngộ là chỉ để Mai cần yếu, mà nếu Mai cần nàng tình với người xưa thì cuộc sống chung giữa chàng và Mai từ bao nhiêu lâu nay có còn nghĩa gì. Huống chi những lời lẽ trong thư Thủy đã làm Trúc đoán nhiều hơn.

Trúc có biết đâu giữa Thủy với Mai mối tình xưa chỉ còn là một kỷ niệm quá xa xôi, Thủy gặp Mai đã nhìn lần cuối và Mai gặp Thủy để trọn vẹn một mối sự giữa nhau thôi.

Ý nghĩ có người đến trước đã làm tự ái chàng trai có vợ quá sớm bị vậy vỡ tột độ, mà bằng chứng một mối tình sâu đậm đầu đã thuộc về quá khứ cũng khiến Trúc đau đớn không thể tả.

Trong khi Trúc nghĩ mình là người đầu tiên và độc nhất đã đến trong đời Mai thì Mai đã có kẻ tới trước chàng và tình yêu của Mai đoạn đầu đã có người chia sẻ.

Dầu thật lòng chẳng có uy tín gì cuộc gặp gỡ với Thủy cũng là tội nặng Trúc có đối xử với nàng ra sao nàng cũng cam chịu. Nhưng lành phúc nào cũng gì được mà không phải là xa nhau.

Nàng làm sao vàng theo quy ết định Trúc đưa ra khi nàng vẫn còn yêu Trúc vẫn chiến cố gắng để thay đổi trong đạo vợ chồng và cũng không thể tách nàng xa đứa con mà nàng quí mến nhất đời.

Mai đã khóc hết nước mắt và bày giải cạn lời Trúc mới bằng lòng chấp nhận một hy sinh. Tự Trúc cũng thấy rõ sự gia đình sẽ không nhiều điều tình cảm của đứa bé hưu dầy tấm tuổi. Nó có sẽ buồn tủi đến đâu khi phải xa cha hay xa mẹ ?

Vì con, chàng và Mai tiếp tục sống với nhau nhưng chỉ bằng bề ngoài hoà thuận êm đềm nhưu Mai đã dứt khoát tất cả mọi tình cảm.

Dầu lòng đang mang nặng một vết thương, Trúc vẫn xử lời và làm trong vẹn cho đến ngày nàng ra Long Tài dưỡng bịnh sau trận đau mà sự sống chết chỉ cách có một đường tơ ...

Trong cái lạnh nhạt âm thầm giữa nhau, Mai vẫn cảm thấy bao nhiêu đắng cay chua xót nhưng thà vậy cho hơn nàng vẫn cho được sống bên chồng nàng vẫn còn được tổng cạnh con.

Hơn bốn tháng rồi kể từ ngày Trúc đi. Đã lại về đây là lần thứ : hết Mai nhận thấy một chút lòng không khí gia đình. Sự bình chồng vì một chết điều bình nàng thiết tha mong ước.

Dầu không như thuở cho đầm êm ấm ất sự, vẻ hòa thuận bên ngoài cũng rất cần cho nàng. Đó là hình ảnh hạnh phúc cuối cùng trong cuộc đời nàng hiện nay.

Hơn bốn tháng rồi, Mai đã phải khổ sở hết sức vì bao nhiêu bất thường của Trúc. Mai không hiểu Trúc có tìm được Kiều Anh không và hai người gặp nhau thế nào mà lúc về Trúc như mất thăng bằng.

Mỗi tối ăn cơm xong. Trúc lấy xe ra đi và về với giờ khắc không nhất định như trước. Có đêm giựt mình thấy đến sáng người bỏ ông khách, Mai biết Trúc còn ngồi ngoài Sự.

Vì cũng tù lắc đi Đalạt về, đầu Trúc cố gắng làm vui trước mặt con, Trúc cũng không giấu được vẻ buồn bã. Rồi Trúc đau một trận thật nặng phải nằm nhà cả nửa tháng bịnh phục vừa được một tuần.

Không hiểu tại sao tối nay khi lấy chìa cho con Trúc vui vẻ, gần gũi thân thiết nhau, tự nhiên Mai thấy lòng mình ai đau lắm, một tia hy vọng đâu rất mong manh.

Từ ngày Trúc nói rõ sự tình của lòng chàng cho Mai biết, Mai thấy mình không còn trông mong gì nữa. Đã định dứt khoát với nhau mà còn có một hình bóng khác chen vào thì sự cách cách chắc chắn.

Đã đành Trúc hứa vì con mà hy sinh, nhưng biết Trúc có thể kéo dài sự hy sinh lâu thêm nữa, khi ngày đã mở sẵn bên chơn.

Nhưng đêm nay Mai thoáng mừng kỉ trông thấy đôi chết điều ba trong kh ng khí quen thuộc gia đình. Mai không còn đắm mê mỗi cho riêng mình nữa nhưng hy vọng Trúc thương đầm mực mỗi cho riêng mình nữa nhưng hy vọng Trúc thương con nhiều hơn để cho có thể giữ lại được một chết hạnh phúc sự.

Hướng chi những lời của cha con Trúc ban nay càng làm cho Mai vững lòng thêm với niềm tin mới. Trúc hứa đưa con đi xa lộ mối toàn là Trúc đã rành rang mà rành rang như vậy có lẽ Trúc đã dứt khoát với nàng ra sự ấy. Hơn nữa, sau trận đau Trúc trở lại bình thường được chăng tố Trúc đã có thể phụ phà.

Mai còn đang bàng hoàng nghĩ đến một ngày vui mà những đêm thăm hòa hợp không đau mà gì đó gượng gạo ta! Lan gọi to !

— Mẹ ơi, mẹ ! Lại đây nầy nghỉ đan mà. Ba cết nghĩa tới chuyện mà bữa hôm mẹ mới mổ mà sra rồi đó.

Mai đứng lên cầm tủ lan lại ngồi trên chiếc ghế phía tay trái Trúc.

(Còn tiếp)

Tiếp theo H trang 1

cực quân hoạt động xuất phát từ Cambốt là phương tiện vô hiệu đối với ta được phân ra thì nhất là nhất hoạt động thiết thống.

Ở Tư-Vấn Hoà kết đồng một số văn trường lãnh. Hoà Kỳ muốn mở một việc tăng tên công vào các lực lượng công sản trong tại các nơi bên trên và Lào và Cambốt, nhưng có bốn lý viết tiếp: « Không chắc gì Hoà Kỳ lại muốn mở rộng chiến tranh sang Lào và Cambốt, chưng cuối cùng các cuộc hội đàm Ba-lê phải phi vấn đề trên trong nghị quyết. Một giải pháp tắt đồng không vào miền Nam V.N. không thể, chúng cần phải bắt đầu đặt vấn đề trật tiếp hoàn toàn của quân ĐV và Bắc.

Người ta có thể đoán sự quan niệm năng có thể là Hanoi chỉ rút quân về các nơi trên ấn an toàn cũ là Cambốt và Ai-lao để chờ một cơ hội khác mở cuộc xâm lăng, sau khi quân Hoa kỳ đã rút đi.

Điều này sẽ là một vấn đề mà Sihanouk và Hoàng thân Phouma ở Lào và cả Hoa kỳ đều quyện rối. Nếu như thế thì ta không phải là một sự giải quyết gì cả.

Tiếp theo D trang 1

niệm Bình Dân, nhưng khi tới nơi sự ăng tất thấy vì bị bắn đạn trả ngay ngay.

Chiếc Radio mở thật lớn

Theo ông Chánh có lẽ là một vụ cướp, mà thủ phạm là người quen biết, nên khi vào nhà, ông thấy cửa tách ước, có lẽ người nhà nghe nhạc mở thật lớn nên không thể nghe đã vụ hiệp bằng súng. Sau đó chúng đã vụ hiệp bằng súng, đầu vụ và chúng ra xuống cầu tiêu, nhưng có lẽ vụ và chúng ra xuống cầu tiêu, nhưng có lẽ vụ và chúng ra xuống cầu tiêu, nhưng có lẽ